

מסכת נדה
פרק טו
דף כ"ג
ה' ע"ב
ס' ע"ב

טעמא דלא גרע משכבא זרע דהא בזב קיימין ואיכא למ"ד
סוף פ"ב דב"ק (דף ס"ה) שכתב זרע משכבא במשא אפילו בלא
ליחוד זבה מקו"ו וזה טעם טעם פירוש רוק עמא במשא טעם

אדם ובגדים שעליו דכתיב (ויקרא ט') והטוע נבלתה יטמא עד
הערב והטועא את נבלתה יכנס בגדיו אצל כמגע לא כמיזב כבוס:
זו אפילו מגעו מטמא בגדים דכתיב (ויקרא ט') והטוע כבשור הכז יכנס
תורה אור בגדיו וכן משאו דכתיב במשכב

ומושב (ויקרא ט') והטועא אותם יכנס בגדיו
וקל ותומר לנושא זכ ענמו: והשואא
דנפקא לך. טומאת הזב מזהב את
זכו דאיתקש וזכו לו וזכו טמא למה
למי: זכ דאדא וזכו תרתי. וכמיזב לזכר
דכמיזב ראיות ראשונות דין זכר עליו
שאיט מטמא כלום ומכאן ואילך
איתקש לנקבה דאפילו ראה שלישי
כלום מיזב קרבן: והשואא דכתיב
זכב טמא. דנפקא לך מימי עיקר
טומאת זכ מהשואא דרש מזהב את
זכו הך דרשא דלא מחלוק בין מגעו
למשאו ואע"פ שאתה דורש לדרשא
אחרת: כיחו וניעו. מין רוק הן:
תלמוד לומר וכי ידוק. וי"ו דרש:

[פסל נה]

הגהות הב"ח
(ה) גבי ואיכא ס' מלי נכנס :

[שם דה]

זל במשא

הגהות מר"ב
רנשבורג
(א) וחס' ד"ס כי וס' דהיס' ראיה ש"ס נדפס : משא ס'ס וס' כ"ל :

לעזי רש"י

קיסוד"א.

כחיה (פסע

מזרח).

[כחיות י"ג].

(ופי' סוף' כחיות י"ג ד"ס ומל' אסא)

[חולין לה]

(פי' סוף' לפי יד ד"ס כמיזב)

כי איצטרך קרא למשא ואימא במשא
ממשא אדם ובגדים במגע אדם ממשא
בגדים לא למשא מידי דהוה אמגע נבלה
לא ס"ד רתניא אחרים אימרים הוב אצ"ה
זכב לזכר ולנקבה מקיש וזכו לו מה הוא לא
חלקת בין מצעו למשא למשא אדם ולמשא
בגדים אף זכב כן והשואא דנפקא לך מהוב
את זכב וזכו טמא למה לי אמר רב יהודה
מרסקתא *איצטרך סר"א שיעיר המשתלח
יוכיח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו
טהור ואי משום הוב את זכב למצינא הוא
דאמא זכב חד זכב תרתי ובשלישי אקשיה
דחבצא לנקבה כתב רחבצא זכב טמא
והשואא דאמר רחבצא זכב טמא הוא דרש
ביה נמי האי : ודרוק : רוק מכל דתניא *וכי
ידוק יוכל אע"פ שלא נגע ת"ל במשור עד
שיגע במשור אין לי אלא רוק כ"ח וניעו
ומי האף של זכב מנין ת"ל וכי ידוק אמר רב
יכול אע"פ שלא נגע מהיבא תיתי סר"א גילף
רוק רוק מיבמה מה החם אע"פ דלא נגע
אף ה"ל דלא נגע קמ"ל (ה) ואימר הני מילי
במגע אבל במשא לא מידי דהוה אשורין
אמר ריש לקיש תנא דבי רבי ישמעאל אמר
קרא במשור *מה שביד טהור טמא ליך
ואימא במשא ממשא אדם ובגדים במגע
אדם למשא בגדים לא למשא מידי דהוה
אמגע נבלה אמר ריש לקיש וכן תנא דבי
רבי ישמעאל אמר קרא במשור טהרה
שטהרתו לך במקום אחד טמא ליך כאן
ואיזה זה זה מצע נבלה ואימא *כמשא
דשרין איב נכתוב קרא באדם מאי במשור
ש"מ תרתי : ומי האף : מאי מי האף אמר
רב בגרין דך הפה לפי שאי אפשר למי
האף בלא צחצוח הרוק ור' יוחנן אמר
אפילו בגרין דך הרוקם אלמא קסבר
מעין הוא ורחבצא רבייה ורב נחשב נמי
דמעט עינו דאמר רב האי מאן דבעי
דלסמיה לעיניה ליכחל מעובר כוכבים
ולוי אמר האי מאן דבעי דלישח מעובר כוכבים ואמר רב חייא
בר גוריא מ"ס דרב דלא אמר האי מאן דבעי דלישח והאיל ויכול לגרן
ולתרניא דך הפה ורב גוי דידרא נפיק דמעטא גופא לא נפיק ת"ש
*חשעה משקן הוב הן הויעה והליחה סתוה ודריעי שדורין מכלום דמעט
עינו ודם מצפתו וחלב האשה ממשאין ממשאין משקן *ברביעית אבל זכב
רוק ומימי רגליו ממשאין ממשאין חמורה ואילו מי האף לא קתני בשלמא
לרב לא קתני דלא פסיקא ליה למתני זמנין דאחי דך הפה וזמנין דאחי דך
החום אלא לר' יוחנן ליתני ולמעטך כיד וניעו מי קתני אלא תנא רוק וכל
דאמא מרבייה הבא נמי תנא רוק וכל דאמא מרבייה דמעט עינו דכתיב
*וחשקם בדמעות שליש ודם מצפתו דכתיב *ודם חללים ישתה *מה לי קמליה
כוליה מה לי קמליה פלגיה *חלב האשה דכתיב *וחפתה את נאד החלב
ותשקו מימי רגליו מצלן דתניא זכב טמא וזאת לרבות מימי רגליו
לשומא והלא דין הוא ומה רוק הבא ממקום שדה טמא מימי רגליו הבאין
ממקום

ולוי אמר האי מאן דבעי דלישח מעובר כוכבים ואמר רב חייא
בר גוריא מ"ס דרב דלא אמר האי מאן דבעי דלישח והאיל ויכול לגרן
ולתרניא דך הפה ורב גוי דידרא נפיק דמעטא גופא לא נפיק ת"ש
*חשעה משקן הוב הן הויעה והליחה סתוה ודריעי שדורין מכלום דמעט
עינו ודם מצפתו וחלב האשה ממשאין ממשאין משקן *ברביעית אבל זכב
רוק ומימי רגליו ממשאין ממשאין חמורה ואילו מי האף לא קתני בשלמא
לרב לא קתני דלא פסיקא ליה למתני זמנין דאחי דך הפה וזמנין דאחי דך
החום אלא לר' יוחנן ליתני ולמעטך כיד וניעו מי קתני אלא תנא רוק וכל
דאמא מרבייה הבא נמי תנא רוק וכל דאמא מרבייה דמעט עינו דכתיב
*וחשקם בדמעות שליש ודם מצפתו דכתיב *ודם חללים ישתה *מה לי קמליה
כוליה מה לי קמליה פלגיה *חלב האשה דכתיב *וחפתה את נאד החלב
ותשקו מימי רגליו מצלן דתניא זכב טמא וזאת לרבות מימי רגליו
לשומא והלא דין הוא ומה רוק הבא ממקום שדה טמא מימי רגליו הבאין
ממקום

שליש. אלמא משקה לקרו: דם חללים ישתה. אלמא דם חללי אקרי ומגפתו נמי
זכב טמא וזאת. דקמין ליה חלמ מהי טומאתו וגו' ודמי האי חלמ אקרי דלעיל זכב
טמא חלמ דכר אחר נמי כזב:

ממקום

דמי קמ' למגע : איצטרך סר"א שיעיר המשתלח יוכיח ליטא סר"א למצינא וזהו דאמא וי"ל דאזי רש"י
תשטח לא וזה מוקשין הוב למצינא * אי נמי י"ל דרב יהודה מרסקתא לא וזה דיע אלא רישא דרבייהא וזכו למיזב
לזכר וזי משק קרא דרוב למצינא וזה דאמא וכן משק ב' בנות כחיים ולא וזה דיע (ה) רב יהודה מרסקתא וכן דרש
שחור וזי משק קרא דרוב למצינא וזה דאמא וכן משק ב' בנות כחיים ולא וזה דיע (ה) רב יהודה מרסקתא וכן דרש
שחור וזי משק קרא דרוב למצינא וזה דאמא וכן משק ב' בנות כחיים ולא וזה דיע (ה) רב יהודה מרסקתא וכן דרש
שחור וזי משק קרא דרוב למצינא וזה דאמא וכן משק ב' בנות כחיים ולא וזה דיע (ה) רב יהודה מרסקתא וכן דרש

זכ

(ח) זל וזל סוף יד דכר כז וס' וס' ס' ס' (ד' פ"ג) ד"ס אילמא .

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones